

AVIZ
referitor la proiectul de Lege privind
regimul armelor și munițiilor

Analizând proiectul de **Lege privind regimul armelor și munițiilor**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.33 din 3.03.2004,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect de lege are ca obiect de reglementare regimul armelor și al munițiilor, urmând a înlocui actuala reglementare instituită prin Legea nr.17/1996.

Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria legilor organice, conform art.73 alin.(3) lit.h) din Constituție.

2. Din punct de vedere al dreptului comunitar, prezentul demers normativ cade sub incidența reglementărilor statuate la nivelul Uniunii Europene, subsumate regulilor privitoare la funcționarea Pieței Interne, având drept fundament juridic una dintre cele 4 libertăți europene, anume Libera circulație a mărfurilor. Dat fiind obiectul complex al proiectului supus analizei, prin implicațiile prezentate, ținem să precizăm că acesta prezintă tangențe importante la nivelul politicilor Uniunii Europene, cu normele juridice comunitare integrate celui de-al treilea pilon comunitar – Justiția și Afacerile Interne (JAI).

În acest ultim sens, în contextul dreptului original, menționăm că potrivit dispozițiilor art.29 din Tratatul asupra Uniunii Europene (TUE), în forma sa consolidată, “obiectivul Uniunii este acela de a oferi cetățenilor un nivel ridicat de protecție într-un spațiu de libertate, de securitate și de justiție, elaborând acțiuni în comun între Statele membre în domeniul cooperării polițiilor și al cooperării judiciare în

domeniul penal ... acest obiectiv este atins prin prevenirea criminalității, organizate sau de oricare alt tip, și prin lupta împotriva acestui fenomen, și în special a terorismului, a comerțului cu ființe umane și a crimelor împotriva copiilor, a traficului de droguri, a traficului de arme, a corupției și a fraudei”.

Dintr-o asemenea perspectivă, la nivelul dreptului comunitar derivat, putem consemna existența Directivei nr.91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 referitoare la achiziționarea și deținerea armelor, menită a asigura un echilibru între necesitatea unei funcționări optime a Pieței Interne ce presupune un spațiu fără frontiere interne în cadrul căruia libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor să fie asigurate conform Tratatului, și respectiv, imperativul asigurării securității cetățenilor europeni.

De altfel, acest act juridic european a fost avut în vedere cu precădere, de către inițiator la elaborarea proiectului de față, în amplul context al procesului de armonizare legislativă, circumscris Capitolului de negociere 24 – Justiție și Afaceri Interne, și respectiv, Capitolul 1 – Libera circulație a mărfurilor.

Așa după cum se arată de către inițiator, adoptarea acestui proiect de lege, constituie o premisă importantă a desfășurării negocierilor corespunzătoare Capitolului 24 – Justiție și Afaceri Interne, demersul de față reprezentând o formă îmbunătățită a variantei de proiect elaborat în cursul anului trecut, fundamentată pe observațiile și propunerile tuturor instituțiilor interesate, dar mai cu seamă pe cele formulate de către Comisia Europeană.

Menționăm în acest sens, că elaborarea și promovarea acestui proiect se înscrie în contextul măsurilor prevăzute de Programul legislativ pentru susținerea procesului de aderare a României la Uniunea Europeană în perioada decembrie 2003 – decembrie 2004, document guvernamental aprobat la sfârșitul lunii noiembrie 2003, care stabilește asupra necesității unei armonizări totale cu acquis-ul comunitar în domeniul armelor de foc, conform angajamentelor asumate prin Documentele de Poziție corespunzător Cap.1 și 24.

Din analiza comparativă efectuată asupra proiectului de față, în raport de prevederile Directivei 91/477/CEE a rezultat că inițiatorul acestui demers a realizat de o manieră corectă și riguroasă, o transpunere cvasi-integrală a respectivelor norme europene ce privesc controlul achiziționării și deținerii armelor, adaptându-le corespunzător specificităților naționale. Așa după cum rezultă și din

examinarea tabelului de concordanță anexat, într-o reglementare unitară, logică și coerentă, ansamblul obligațiilor ce revin statelor membre ale Uniunii Europene în contextul apropierei legislațiilor naționale privind regimul juridic al armelor și munițiilor, se regăsesc și în contextul prezentului proiect, inclusiv prevederile anexelor Directivei nr.91/477/CEE. Sunt relevante, în acest ultim sens, aspectele de ordin terminologic, ce definesc variatele tipologii de arme și muniții, subsumate celor patru categorii cu care operează actul comunitar, preluate de asemenea, corect de către inițiator, după cum și aspectele ce derivă din instituirea Permisului European pentru arme de foc, asimilat în sistemul românesc drept Pașaport european pentru armele de foc.

Dincolo de aceste aspecte ce învederează faptul că inițiatorul a transpus, în marea majoritate a cazurilor, dispozițiile actului comunitar în forma și conținutul obligațiilor rezultate, se impune a arăta că în aceleași limite prestabilite ale Directivei, proiectul conține o serie de prevederi mai restrictive, acceptate la nivel european. Astfel, conform dispozițiilor art.3 din Directiva nr.91/477/CEE, “Statele membre pot adopta în legislația lor dispoziții mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă, sub rezerva drepturilor conferite rezidenților Statelor Membre conform art.12, par.2”, drepturi ce se regăsesc în mod expres reglementate în cadrul proiectului.

Dintr-o asemenea perspectivă, considerăm că scopul urmărit de actul juridic comunitar, a fost atins de către inițiator, realizându-se o transpunere corespunzătoare a prevederilor Directivei, în spiritul acesteia, în pofida unor dispoziții mai restrictive ale proiectului, dar care asigură o protecție sporită cetățenilor, potrivit dezideratelor politicii europene în domeniul JAI-ului.

Ca o observație privitoare la fondul reglementării propuse, considerăm că intrarea în vigoare a prevederilor privind cetățenii Uniunii Europene, în speță a dispozițiilor art.114-126, doar la data aderării României la Uniunea Europeană, contravine angajamentelor asumate de statul român prin documentele de poziție corespunzătoare Cap. 1- Libera circulație a mărfurilor, respectiv Cap.24 – Justiție și Afaceri Interne, întrucât prin acestea nu s-au convenit derogări sau perioade de tranziție privind aplicarea prevederilor Directivei nr.91/477/CEE, prin urmare actul juridic de transpunere impunându-se a fi pus în aplicare imediat.

Față de cele de mai sus, proiectul supus analizei se înscrie în spiritul reglementărilor europene în domeniu, constituind totodată un

pas important în finalizarea procesului de negociere corespunzătoare cap.1 – Libera circulație a mărfurilor și Cap.24 – Justiție și Afaceri Interne.

3. La **art.1**, mențiunea “legea transpune Directiva 91/477/CEE din 18 iunie 1991” este inadecvată, întrucât nu are caracter dispozitiv. Propunem ca referirea la actul comunitar să fie făcută într-o notă de subsol, pe prima pagină, corespunzând unui asterisc plasat în finalul titlului, sau să rămână doar în Expunerea de motive.

În situația în care se dorește totuși ca referirea la normele comunitare să se facă în cuprinsul actului normativ, apreciem că ar fi mai adecvat ca această mențiune să fie exprimată în preambulul proiectului, corespunzător prevederile art.40 alin.(1) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

4. La **art.2 pct.6**, propunem ca și pentru armele vechi, asimilate armelor neletale, să se precizeze că prin utilizare să nu cauzeze moartea persoanelor.

5. La **art.5 alin.(4)**, propunem să se precizeze că normele metodologice se aprobă prin hotărâre a Guvernului, într-un termen determinat.

6. La **art.14 alin.(2) lit.a)**, pentru corectitudinea reglementării, sugerăm ca după expresia “... trecerea în rezervă sau retragerea” să se adauge sintagma “după caz”.

7. La **art.15 alin.(1) lit.c)**, din considerente gramaticale, este necesar să se scrie cuvântul “condamnate” în loc de “condamnați”.

8. La **art.15 alin.(1) lit.d)**, sintagma “**au calitatea de**”, sugerăm să fie înlocuită cu “sunt”, întrucât “calitatea” presupune, de regulă, o caracteristică pozitivă ce nu poate fi atribuită învinuiților sau inculpaților.

Observația este valabilă și pentru art.30 alin.(2) lit.a) și art.46 alin.(1) lit.a).

La același text, din considerente gramaticale, sugerăm să se scrie “o faptă” sau “fapte” în loc de “o fapte”.

9. La **art.35 alin.(1)** este necesar să se adauge cuvântul “armă”, după expresia “a făcut uz de ...”.

10. La denumirea marginală a **art.84**, propunem eliminarea din text a particulei “în”, întrucât este de prisos.

11. La **titlul Capitolului VI**, în locul expresiei “Statelor membre”, sugerăm să se folosească sintagma “Statele membre ale Uniunii Europene”. Pentru folosirea acesteia în tot cuprinsul

capitolului, propunem înlocuirea expresiei "Statele membre" din **art.114 alin.(1)** cu "Statelor membre ale Uniunii Europene, denumite în continuare "Statele membre".

12. La art.132, expresia din partea introductivă a textului "dacă nu sunt săvârșite în asemenea condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni" trebuie eliminată, întrucât este în dezacord cu definiția dată contravenției în Ordonanța nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, care prevede că fapta descrisă drept contravenție în actul normativ și prevăzută cu sancțiune contravențională nu poate fi decât o contravenție, nimeni neputând prin interpretare să schimbe caracterizarea ei juridică. Aceasta este rațiunea pentru care Ordonanța susmenționată a eliminat din definiția contravenției compararea pericolului social al acesteia cu cel al infracțiunii.

În ce privește descrierea faptelor contravenționale, semnalăm că s-au folosit două modalități de redactare, cele mai multe fiind prezentate în mod corespunzător, sintetizându-se acțiunea nelegală și indicându-se articolul încălcat sau nerespectat. În faptele prevăzute la **pct.10, 15, 16, 27, 28, 30, 31, 32 și 33** lipsește însă descrierea acestora, textele făcând referire numai la nerespectarea prevederilor sau obligațiilor din anumite texte, ceea ce nu este de natură să asigure înțelesul și logica acțiunii de contravenționalizare.

De asemenea, la **pct.31, 32 și 33** s-a abandonat tehnica de prezentare a unei singure contravenții într-un text, în cele 3 puncte fiind contravenționalizate 14 fapte, ceea ce nu are justificare plauzibilă.

În consecință, propunem reformularea în mod corespunzător a textelor, vizate.

13. În art.133, privind sancțiunile pentru contravenții la **lit.f), g) și h)**, pe de o parte, și la **lit.i), j), k) și l)**, pe de altă parte, s-a prevăzut sancțiunea amenzii între **aceleași limite**. Sugerăm unificarea acestor texte, iar sancțiunile complementare diferite ca natură sau termen (suspendarea dreptului de port și de folosire a armelor, confiscarea armei, retragerea sau revocarea dreptului menționat), să fie, la rândul lor, sistematizate și prezentate într-un alineat distinct al art.133.

14. Proiectul nu cuprinde o dispoziție distinctă privind posibilitatea plății pe loc sau într-un termen a amenzii contravenționale, într-un anumit quantum, apreciindu-se, desigur greșit, că ar avea aplicare directă în acest sens art.28 din Ordonanța nr.2/2001, care se referă însă la o astfel de posibilitate **numai dacă**

actul normativ care stabilește și sancționează contravențiile prevede aceasta expres într-un text. Prin urmare, inițiatorii proiectului trebuie să decidă dacă este sau nu necesară inserarea unui astfel de text și, în caz afirmativ, să-l introducă în proiect.

15. În ce privește infracțiunile din art.136, 137 și 138 semnalăm că textul nu are un marginal denumit “Infracțiuni”, astfel cum au contravențiile, deși fiecare infracțiune are un marginal propriu. Totodată, propunem ca în cadrul capitolului să fie prevăzute mai întâi infracțiunile și apoi contravențiile, procedeu utilizat de regulă, în practica legislativă.

16. În ce privește infracțiunea din art.138, pentru care textul trimite la sancțiunea din art.279 alin.(1) din Codul penal, remarcăm mai întâi faptul că textul din Codul penal incriminează mai multe ipoteze nelegale privind regimul armelor și munițiilor, astfel încât trimiterea numai la una din infracțiuni duce la concluzia că celelalte aspecte ar fi dezincriminate, din moment ce proiectul contravenționalizează multe operațiuni cu arme și muniții. Trimiterea totuși la textul din Codul penal, îl reactulizează în întregime, ceea ce poate crea confuzii și greșeli în aplicarea viitoare a Codului penal și a reglementării din proiect în cazul în care acesta devine lege. Prin urmare, art.138 din proiect trebuie reevaluat, preluând ca infracțiuni ipotezele din art.279 Cod penal, ce pot fi incriminate potrivit concepției proiectului, textul penal urmând să fie abrogat.

17. La art.144 alin.(2) se prevede că anexa la proiect poate fi completată sau modificată prin hotărâre a Guvernului. Potrivit principiului unicității de decizie, acest text este socotit a fi inadecvat, întrucât un act al Parlamentului, ca organ legiuitor nu poate fi modificat printr-o hotărâre a Guvernului.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 374/5.03.2004